

РУСКИЕ НОВИНКИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ СХС

Рок V.

Нови Сад, пяток 20. Јануар 1928.

4. 3 (161)

НАША ШКОЛА

Паметам, же дас пред осем роками пред войну у единим од наших валахов, кед ше робело о подережавлятио наших валахских школах, народ сам виявел, же волји и остатню колизуло зняц зос себе и даровац ю за школу, як свою школу страци. Тоти людас зрозумели, же школа на их мацеринским явику була тата, хтора их устримовала през 200 роки, як мале острово у праєльским морю інших, цудаих народох.

Треба приклад да веж-
и сме, так исто да посту-
лим и зос гевту другу
школу, зос гевту, ктора нас
одрослих учи, ктора нам
дуненну храну дава, то
ест зос новашками.

Як зас дотерав спомину-
того видаме, кожди а так
и наш парод муши мац 2
школи, єдину за одрослах
— новини а другу здій за
младих у правим смислу
слова, — школи. Треба да-
ше старане и за тоти о-
статні, треба да меркуємо
на то, да вони останю у
характеру нашо, руски:
Ша нашо ше дзеци уча-
там, та мame право глебадц
и длужпосц нам жадац, да
ше вони по нашым уча. Нем
так можеме мац гарантую,
же ше вони там тото на-
уча, надо би мы их и сами
сцели научыц.

Читам у једних новинах, же министер просвите пристал у принципу, да ће почијавање злогласна наредба, видана под числом 41140 у року 1921. за школи у Войводини, хтора велім добријим Руснацом шерца вармуцела и дала нагоди на вшештајни коментари. Вона глашала, же наставни језик у официјским ње сербским ико-
лох ма буц сербски. При-
шли заме во того, же и на

компетентним' месце увид-
гели зробену неправду,
починаю пропозицію на-
шо народне право в рих-
таю ще поправки прохібку.
Шумна то дзека министро-
ва, але ще на жалості по
одночині на нашо школи —
обещана вона словацким
шкодом.

Думам, же ми пэти права мame а н' у истих обставінных жынёме, та верим, же ішне и нашю компетентнія остваю ѿ тым, да ше та-та небправда и ішина наших школах винрави. Нужно, да ше нашо дэсан и у вишых класах основнай школы подучую на свонім мажерніскім язіку, бо когд лем та-тот язік познаю, когд им ёдзині, зос хторым ше споразумні мою, и лем так можу вічнасвоніцьшицко таго, чо им школа дава. Так им школа будзе мільша. Ягод чо су им мілкі часы зос дзецинства здогадаючи ше прыпаведкох діда и баби, на язіку, зос хторым маю цали свой вік прэпраздніе, так исто им будзе міла и незабудліва школа, кед увида, же тот язік прыпаведкох пра-длужуб ше и у школах.

Так вихована генерація будзе знати щобниць, чунаць и подіоматань свою народну ствар, постане прави, не поколебими член своєго народа, бо му руска свидомоєць глібоко усадзена до шерша, и так зос светленим лішом, зос вояннішемі гласом будзе мочи повеси:
я Русин бул, есм и буду,
я родзілся русином.
Чесний мой род не забуду
Останусь сто сином.

У Тителю, дна 31. XII
1927-го року.

Мр. Оскар Андрей Лабош.

У НАШИМ ОТЕЧЕСТВУ

ПОЛИТИЧЕСКЕ ПОЛОЖЕННІС Достая неній житвота. Демократська партія отримала в поділію головне собрание, на якому Януш Іванович віння, яка би требало і далей робиць як так званим демократичним блоку, до котрого би ступези Нішибичевич та Радзіг. Меджхім міністэр Маркізович дає знак присутнім, що би відповірепе ту влади у нинішніх часах, можло маць чеки поспідци. Собрание днем партії мало за послідніу того же Велі Вуничевич одрек ще міністерії пусканих шляхів а на то место постакані радик, поспанник Ч. Радошіч, адвокат а Кратувавцу. У той нагоди премесцены и всієй великих якупціях так и, пр. бачки якулаг Н. Лужич прещесцени за вели. якупана у польській області. — Вилатра же то лям почтой рокіним временем.

ВЛАСТИТЕЉ ДОМОХ отри-
мали велики вротестни збор у
Београду, на котром учество-
вали и члани уједињених вое Заг-
ребу и Любљани. Протестова-
њало је против великих пор-
тних, котри ће мако по новим
персонаним закону гарунац на
домовласништво. Али у српској
друштви не пади ше так вели-
ка портја.

С РАДИЧ ЧЕЖКО ШЕ ПОХОРОЛ па нерви так, же какждого днъ више слабши и ви може стануц зос лосецай. Медии радицевци настала безглосц, бо знаю, же кесд би Радич умар, ти би вие партія прославди.

ГЛАД У ДАЛМАЦИИ вище всіх інших. По вистох зосівих крайях народ не мал а ні але Крачун із куричного хліба. Понирдали уж Шицко це мали. Модля по-коєць а помощі нет. Шицки цо зам можку робиць, виселюю ще. Крем гладу наважую у сельських Чуборах до посіянних вальдах і вовкі Нескало і піяцей події. Поєднані депутати иду до Міністерства од дня на днень і питати помоць.

СЕДѦМНАЦ МИЛІОНИ ДОЛАРИ послали нашо земляци зос Америки прошлого року до свого старого краю. Наисце красна сума.

ПРОТИВ ДОХОДАРИИ ставили народные посланники из Вольводии и ведущих их Милана Града. Ихому же приграждали и пинки други та захтеваю, да не доходарина не пади уж того поку.

ОРИЕНТ-ЕКСПРЕС буде искател прев Суботица — Нови Сад и Београд а не искател прев Липциг и Загреб.

ЗБИЛИ ШЕ ГЛЯЗИВАНИ
арн Винковцю, обидя терхон-
ия. Еден виходял зос стапи а
други доходдел зос Суботици.
Пре густу молгу не вихасли
це сигнали та ще на час ис-
могли зауставица. Людских жер-
твюх ня було, бо кондукторе
пониксаковали ище у прави час.

ЦАЛА ФАМИЛІЯ ЗМАРЗЛА
у величай ювіні прі японському
Занчар у Сербії. Антон Ерек-
ко припідів іще 1923, р. в ос-
Словенії зос жену и троєма си-
нами и наїші роботи у рудо-
коп'ю Баре у Сербії. У цецем-
брю мешацу остал без роботи
зос цалу фамілію. Од теді гля-
дали наїші роботу але за дар-
мо. По наївсій жизні да-
ше на драгу да прейду гору
Кучайну, але вистати и вигладити
остали у лене и замар-
зли. Наїстаршии син Антон, цо
ма 24 роки лежав вишол зос
леса и поглядал помац у ві-
чного чобака. У послідни час
врачел ше Антон зос чобаком
и спасив своєї дружти и брацу.

НОВИ ПЕНСЖ дала правниц
наша народна пенсия Банка
10 динарошки буду таки вель-
ки як дариз були 5 динарошки
и на незъл финишни паперу.
Так исто и 100 днз. буду мень-
ши и вирабени на таксим пап-
еру на яким правени фран-
цуска фралика.

ТЕЛЕФОНОВА ЗВЈАЗА меџи Београдом и Берлином тих данњох уредесна. Може ше директно бешедовац од 10 год., в коци до 8 рано.

ПОРЦІЙ НА ВИНО сде відда
нарвиць и при виноградарох.
Виноградаре предавают вино по
2 динари я карчмаре то преда-
вають и по 20 ден. але криво-
би мал тут, хто бы думал, же
то шинко хасен карчмарем! Не!
Вони маю вськія Порції, па-
кетики пакетики и т. д. 111

Читайце и претплаќујте вие на
„РУСКИ НОВИНИ“!

прето замодяло Владу, же би таї заправеані зоркіт по запроцівала.

ПОВИЛИ ІШЕ ТРИ ВАЛАДІК
іри варену "Банялуку": "Валадік
Дебеччя, Пресвата ч Ребро-
вець жіно від давніх часів у ки-
ївській землі, і келій приїздів дівчок
кількоє людик ішо познавлюю,
штукаю єдай другого і запи-

чайно не побію. Так було ж на країнські шахи. Побудувавши до країн таих, же троє мушели будь пренесени до шахтако а други побязаніша разавши шахи відома нас підвестися іншого жира а зробили, як Країн. Так то діє підлуха Христовного.

СХАСКА ПРЕДСИДАТЕЛЬСТВО НАШОГО
ПРОСВІТІ. ДРУЖНІА УКАЗАЛО
СВОЮ СЧЕЛОСТЬ И ДЗЕНКУ, да
нашо Руски Новійній водавиг-
нє, же би по львіщі могли
послужити рускому народу.
Же би кожди Русин у кімн
нашої чесного пірадника,
цього пріятеля и добро-
го учителя. Прето зволило
на 11 т. мешана схаску до
Нового Саю, на яктерй би
гребали вжаси учасці шахи,
котрыя лежкі іні внеруды запре-
рени просвіті медзі ру-
сским народом, у першім
шаре пуска интелигенція.
Интелигенція то духовни
капітал каждого народа,
вона дава содерканіс и на-
прам культуры и целей духов-
най работи, на так и о ней
зависіти просвіта народа.
Вона не подвійні правом
воля жозог народа. И зе-
мледілец ше рапхує медзі
интелигента, кед свойю душ-
евини спасеніюсци усово-
вершутъ труды іхъ о хижак-
ки и преніведченіс, же чловік
не жів лім и хлебу.
Же культура поєданого на-
рода у першім шаре ще
цені по його духовнай и
просвітнай величини, же
просвіта перше и найва-
жністнє условіс' да ше

придає до матеріалного благоостояння. Председательство політично правом обчековало, же тога схакка не будзе по числу учасників меншя як цо була перша наша схакка при основанні Пресбітірського Дружства. Як до ци гевтей створена організація палаго русского народу, так требало на тей організації нашо духовни скли, наших пишемпікох. У тей нагоді поднелася би ще була пала наша просвітна робота по способносцю поєднаних людох; Кажди би преважал на себе предмет и напрям у котрим би працювал и писал до новинок, календара и до книжкох. — Медвідим про чечаки обставини, у котрах ще наша интелигенція находзі, пре матеріальну и ау, котра интелігентох як худобих людох-тайбарежей біе, схакка нік була численна. Цо вецей на жаль а і сами референти не пришли. Вони правда послали писмено свою думи. Але писмо плема вітга таке як спосци и дійствовання яке ма живе слово. Но глав-

но то, же і не могло вибрати референтів за поєднання структури та подаєліц робота. Хаснованти предложеніїм і жиняя валик предсідателем О. Мудри, Осідф Фа, О. Пр. Борич, директор школи у Керестуре Я. Шандор та редактор Р. Щовинюх О. Дюра Чавич. Особено п. Шандор преважал на себе писац та обробляц практични статті зас газдовства, а так нето єдногласно учасники звали на О. Бендаса

да присоедінити до напряму які ана-
чесь у сквірі реферати, ко-
тре сприяло підтриманню

Гоч схвітка зем до часів заподиєла свої програми, інакь предснадательство цішай просвіти не пануєщо думу організації національних підприємствах, особливо младших силах, котрі дре своїй прислуговувані, життєски настін и други причини не могли прийти. Цо не буде искона буде другий раз в Бог удеї, же не будземе друго чекац.

Г А З Д О В С Т В О

РУЗНИВАНС ПІВЕТОВЕЙ ЦУКРОВЕЙ ІНДУСТРІЇ

До початка 18-го століття цукер виготовлявся лише зозулячого паду та у Колумбіях, у Америці, Африці, Індії, Австралії. У Європі почав виготовляти цукор зозулячий у Португалії 18 століття, чи то французькою фабрикою царя Наполеона, якій дозволено використовувати сушини паненки, які відбувають працю. У Європі за часів французької революції було 400 фабрик пусткрайської цукрової паненки, які виготовляли цукор зозулячий у Франції, Німеччині, Росії та Австро-Угорщині. Виготовлення цукру зозулячого в Італії почалося в 1850 році, а в Іспанії в 1860 році, в Італії в 1860 році вироблено уж 200 000 тонн зозулячого цукру, а в Іспанії в 1870 році виготовлено 1,200 000 тонн зозулячого цукру, а в Італії в 1870 році виготовлено 30%, в 1885 році 50%, в 1900 році 84,6%. Лобе уж 9, од панточкої промисловості.

Фабрикация цукру зов дзвін-
кин зі заліз відкривання фі-

бринкави всі наду, бо шишкі зважави правели вогні цукер, а високих увозних цінним запретовані увоз. Так іншо пр. Немськіх од 1810. до 1901. року вносила на жито по-моді відну і під міліарди злагоджих марок, а Французька за історію коло 1½, міліарди златих франків (шведка коло 15 міліарді динарі). Під привісом Австро-Угорщина три-має належну часі вимощеніх, у котрими ще робел цукер вогні цукрового пайду, або бенз 1901. року бригада конніческа, котра вижала до за-підозр професії вогні цукру Продукція цукру вогні цукру підек-шила не ск. 6 міліони тонн у року 1901. на 8½ міліони и дванадцять мільйонів у року 1913. За історію цукрової війни 1914. до 1918. р. цукер вогні цукри зо-шиким вітрунені вогні цукрової війни. Року 1914. була єдина продукція сухару вогні цукру як и цукру вогні цукри, док 1918 р. снизилося на цукер вогні цукри 73%, а на цукер вогні цукри лише 27%, от чоловічної пивец-кої продукції. У 1926. року вироблено сухару вогні цукри лише 35%, а цукру вогні цукри

гим лепшим ражким фель-
толов!

„Знаш, пакташ; я же
тримал того: Цо можеш
дораз зробити, не охабей
за поаднійшое, бо не знаш,
цо юсгодно трафиц; зато
такої сцем написац и по-
слані."

„Одда вісі бойш, яке Р. Новакін пре давякі технічески несподакнавалі причіни у штамігарні буду мушцяц скорей висц як треба?” пыта ўсе мірайташ.

„Та не, зов так; єдем
то такий зробив.“

„Ало у відущим числу

„На биозино будне, лем
еще за миу скричал.

когда Редактор уже не
выполнял место зов друзей

Було то у жимушнім часу. Жимно було бара, бо ше після мешачка прибліжувала. Ініку не було вельо, але шинко таке по-змаране вонка, яке ше вже прах правел уж по уліцех. Слунко лем дараз-дараз предарло проя шиву молгу и ледво це забліщало над почарнистим шнігом, та та-кої уж и шедало. А кер дараз викунло пред піла-дною о малі час по тім го уж настало, бо витер на-гнали хмары, зов котрих лежали як чілова дообни їніг.

65% од цалохуяней пивецкой промисливай. Претыні зашнаўся ў чаргам што віросць працькіці цукру, які біл ше жаіт той, когдас ревінц у хасен Еўропы — цукер зас цвяслу а не у хасен колоніях — цукер зас жалу. Тог ше пайлішніе вядані а воні таго, шо жыцька Англіі рэча незвязаны міжнародны фунты, які біл подзянгла власну працькіці цукру да з прырэбнай пакілі да 1911. року складала па наяднічні цукру: Зас пакілішніем працькіці цукру ресла па ветрысім Пого. Пачатком 18. віку жыгол ше цукер дастап зям у асютикі и ту зям барс по драгей цені. Так ше віло року 1840. туюшле у у Французскай і Немецкай на главу 2 и пол вінч цукру. По 50 пакох (коло 1890. року) урошило ше на главу у Польшчы 14 вінч, Французскі 13 и пол

вінч, Аустрыя 8 и пол вінч, у Рэубі 4 вінч у 1925 року вытрышено цукру на главу; у Аустрыі 47 и пол вінч, у Амерыцы 37 и пол вінч, у Еўропе 15 и пол вінч, у Азіі 6 вінч, у Афрыцы 3 и ёдна піввінч. Вядзім, же Афрыка і Азія скож на пакілішніе стаўкі, культура Еўропы вістає да Амерыкі у потрошніх да дуплу жынен, а за Астралию урошило и то пре святую яйніцу. Вядзім, же цукрова пакілішнія, не вінчна па сваёй наўмыснай точкі, але ше ей треба ўсю рэзину и усю іншы. Воніс таго: У чём ся же хасен малі прынесці нова пакілішнія цукровы юнітнія (уряды) чи у хасен цукру зас жалу чубо зас цукровед прыноса.

Препадав у Клубу Руе. Земледзізох у Р. Керстуре
Янко Чакані

сну підпіліада под іх власц. Воні заўбралі ўсіхіні працькіці славенскіх дружын і распушчані гімнастичных організацій.

КІРОСЛАВІАНСКІЙ НАРОДНІЙ ПІСНІ так ше позначали Ноічом, які Немецкі учыніў побудава пакілішнага народнага шляхініца Веліча да Верлыгу, жоби ям вінчнішы да скажо народніх пісніх. На даржанні трошак таго лясіні даці Немін урэзан до влатных дещыркох, котрых зачувані на тэячы рохах.

НАЙВЕЛІКІМУ РАДІОСТАЦІЮ па пачеве збудовали Немцы у варошу Хесену да тэрэз була у Кейнекеауену при Берліне.

ТУРКИ ВІГАНЯЮ РУСОХ, котры ше тая скласілі праці болшевікамі. За тэрэз віганали зям зас Аўторы веяй чи 1000 рускіх эмігрантах.

ВІЛЬКУ БОРЬВУ ЗА АВТОНОМІЮ веду жителі французскай землі Ельзас Французская юнія прыняла автономію і сказа біл народу в яе юнітніх Ельзах таі честі працькіх християнскіх заслоні які ванную у Французскай. За автономію пішчора падбаржай вінцікі жылі, якіх думка, ше ях нікога не пімечалі юнія. Французскі нахін арэгістравані 13 вільных автономістах.

СІЛІКАЮ ЗОС МЕХІКА. Каждаго дні стаюю житељ зас державы Мексіко а когду упрадлюю сонячнісці. Дненка цілі вісімі 3000 людзіх да Садзкіх державах. Віселанія попадаецца кітэлагетыкі дзядо. У сініх амэриканскіх владичністу нахідзіт се 250.000 віселаніх, котрых чекаюць дэдні часі за скойсітэльство.

КІТАЙСКІ БОЛЬШЕВІКІ я падаю раба вельмі жарствы. У варошу Світау пазалілі дзюзі таліянскіх свяценніх і азіяцкіх кітайскіх, пагадаіх по ўбіях и руцелях іх да ўсімі зас меркінту християнству. Шкоды шыроты бы

„Слава Богу, прыбліжжав ше уж крачун, а на швабіски новы рок нам дастаць два плацы и годзе сом себе нахуціш, шо ми пайпужкішніе. Лем чыда відніш“ обрацілі гу мін, якіх ти охабіці“.

Заш сом ше не азівал іні, бо ми жаль було, які жуці спразди охабіці прыятели.

„Гей, водаміш, тера з мі пришло на разум, ше це мак ёще и сликовац, бо сом Ци ёбесцял слику, дац. Але чекай, які то зробім и дзе ше будзем сликовац? Ту на віваліш ше асликуюці, але ше мушиці гавой на, кожду слику подпісац, же бам ше сам не мушил вітац: я то, чи не я? А по чым сликую у варошу?“ піта ше мін.

„Та я він хлоне не бара зінам, бо сом ше остатлі раз сликовал, кіц сом ше женел, а то уж треци рок тому. Але думак, же сом

я пілатад що буди у рукіх місіонарскіх спалви. По ноўгансіх вістох, Болышевікі заініціялі даені 150 людзіх:

Допис.

ПРЯШІВ.

На 1. віктора по Грегоріянскім календару адбыва ётэ ту у катедральнай церкви таге торжество, якого ишце тага церкви нігда не бачела. Смірска сестра Амбровіт Джуджар прэд Ісусом Христом, сваім обручніком, зложела личні та люб. На вікі ужарла за тагі швец, да в душу и тілом на звікі прыпада лем скойсому обручнікові, Господу Ісусу Христу.

Рэгіні та дуйн, котрих Бог выбраў на тачу службу. Але ста и спораз воні ѿспілівіе сі краініх і наўніх таго шмат. Всін уж на тым швец ужю з Христом и за Христата. Уж ту почінуло разуміці, же служэні Христу то калі краініці.

Благо таким душам. Благо такому народу, котры ма ѿльно такі ёсёбі. Благо таким родичам, котры могу дац Господу таго, по ёму Бог жартіснай.

Сестра Амбровіт родзена у Керстуре, а тэрэз віхаву рускі ёзывачатык у Ізкігороду за Христата и за народ. -- Вона гордо любі свой народ и ѿльно ше за ёго и ёсёбі и жерты донрініці.

Най Бог благослові С. Амбровіт я сі работу!

Сердзінке вінчуюмі!

ЧИТАЙЦЕ

«РУСКИ НОВИНІ»

плацел тому напаму на віваліш, кед мі бул малого сликовац на яр, 60 динари за штири фотографій.

„А добра ци то, голем вібил (вісліковал)?“

„Та так, може ше мі двойбо позадаю. Я знаш не бул дома, кед сликар прынесол тагі сінкі, а моя их віплацела, та положела як вісподзвінку на стол мін. Прайдзем ци я дому од сутэда и видзім тагі сінкі. Цатрим, які які су, та идзаем з ітма ту жени. Слухай, женочко, хто то міс положел ту таго дзецко на стол? -- Цо ё за створ?“

„Але не роб ўсіх, човече!“ озве ше мі жена. „Озда себе сіна не ложаці!“

„Та май разум, женочко, шо во міс дурака робіш! Ша видзім, які то я-кешык пудзе дзецко.“

„Але кед ци гварим, же то наш Мінкі; тэрэз кус

ШИРОМ ШВЕТА

ТРИ МІЛІОНІ ЗАДІТЫХ у Русіі да тэрэз ше ражуб Ѳахіхілізіні забітых у пастыхіх 10 роках. Оці таго числа ўсіх жаітвайчыка забіты у першіх паку ўспінанія Чэхі.

КОМУНІСТЫ ОДСУДЗЕЛИ НАСУ НА ІЦМЕРЦ. Так якіяю звязані зовнішні. Со католічскія Целікі и Пала найскіи віцівітесь комуністах. Тоту осуду подпісаны и дэдніе члены рускага церквенага святога Сіноду. Як исторыческі документ таг агт да було зачуваны у вітанскай архіві.

БОРБА У ВІФЛІЕМУ була мелан греческімі шпакіністкамі и мадані хатам, францівцамі за ініядзіду богослуцізму. Греческія шпакіні сінералі францішках и підзах. Якіх отрымаваць богослуцізму.

ПІСМО О СОЕДЫНЕНІЮ ЦЕРКВІХ вінчіа св. Отці Ната вінчіа таго меншана. У пісме віноміна св. Степ, же ба ѡ

нім прыпаведам, Кельвраз мі ше жаловали: „Подумай себе пайтас! Шедзіцін ін з дні па дні па тей канцлерні ід осем до дланіца з ад двух та до седем! Да ще членскі задаві мэдзі гічма актамі и протоколамі там! Шігда швіжкого воз духу! А дэвері віше ходзі. Віше сіні выходзі а друге уходзі. Шігда міра ай одночінку.

Кельвраз сам себе уж думал, же задлювам и канцлернію и шпакіні, а дам ше па іншакі живот, але віше то оддрилюем па дзялкі. Віше себе думам: та ѿзі и я уж даці нашпірую, бо сом уж пінгаль „по вінчану плате“ и обецане хі уж віцейрав. Але сом такога щесці; же віше банді тэда, кед мі шеф гвари, но на ютре одглазаме и вам уж павіншицу, віле го тэдн віруца а вадалу, а я оставам віше лем зас надію у першіх, які ова ўсе ще и то

ВШЕЛІЯЧИНА

НАЙДЛУГИЙ МОСТ. Найдлугия железніча мост на панеце, залужка 120 километри, Саудію континент при Флориди преко великих маджистро-вога дес Кей - Вестом. Коштова барс немъо пеножи, а под-зигната на бетонских фунда-ментах так юноце, же во час недавних бурнох и циклонах, (котри развалели мільярдер-ске америцке летовалище у Флориди Миамі) остал цалком неочіплені. Интересантне, же на тим мосту барс велко-ватни вонка пияцу воду за остат-ниш пізако Кей-Весту, дзе та-кей води нет. Но даске во рас-пред лістю, прекордза цали та-ланбани дес даскельо даєшт-камі вагонами дес пияцу воду, за шинки тоди краї, котри на ней оскідіваю. На хаждим ше вагону вахода по два мон-ни тордоли, а да хаждого од-их стає по 13 и вол кубач-ких метров води. Док скорей вибудована тога мосту буда цена одному галіву води у Кей-Весту коло пол динара, терас после вибудована, конту-в попрялики дес одну стоцету часц цента.

ОСЕМ-ХОДЗІНОВА РОБОТА
ЗА - МАГАРЦОХ. Варошке

поглаварство енглеского варошику Іуїната, видава паредаене, когре ми да запре плюхасяюши магарцох и маагох да щедланы. У наредзеню стой, же вие живо-тні особено магарци и мааги тиму видавац лем од изевітей газінши пред погладью, до юдней погладью, и од двох до шінекох попогадану, а окрем тога да у паукі на погладне хаю десі доброго відснія и води. Окром тога ше магарци и мааги за щедланк тиму видавац лем особом спод 13 рокех и то лем хеитіа, котри не працілі становінту тілесну ческісу. — Як иш індан, англійска магарци су баржей юніччиени, як при нас юзьи роботопі и ческіни.

В. Еделінскі

ОСОБНИ ВІСТИ

ПОЛОЖЕЛ ДІВІЯЦКИ ІСПІЯТ

Для 15. десембра 1927. разо-
жел Янко Сокіла, син Петра
Сокіла, ветрівського дівіяца, с
добрым успіхом дівіяці іспія-
т у Кріжевіх пред іспіят-
ну комісію, котрой буд пред-
сідателем сам преоск. Владимира.

Вінтуємо!

ШВЕТОЧНИ ОТПОЧИВОК

Недз. по просви- щенню

ЕВАНГ. МАФ. ГЛ. 4. ЗАЧ. 8.

Во время оно, слышавъ
исусъ, яко юаинъ преданъ
быть, отиде въ Галилею.
И оставилъ Назаретъ, при-
шедъ вселіся въ Капер-

скорей го принесолъ сли-
кар и заніцаела сок му-
тоти 60 динари.

„На іцесне нашла на-
то сушеда, бо іншак би
зме иш як бачу таї мо-
жно погерчіали. И я та-
кой написалъ на кажду сли-
ку: Мой Міко тога дес-
ко, у часу, кед го наш сли-
кар сликавъ... іншак бим
то бул нігда иш позналъ!“

„О, кед спради таки
майстрове нашо валацки
сликарے знаю буц, та спрап-
ди лепіе у варову веци
запліани, як ще на кажду
записовац а попри тим ще
еще и питац: Я то, чи иш
я! -- А знаш ти за дас-
ного доброго сликара, кот-
ри не бара драги у ва-
рошу?“

„Па знам за того, що
сам ще у нъго як млади
сликовалъ пред трома ро-
камі! Але и за нъго сом,
ше ми видзі, чул же уж
въ слику, як сликовалъ да-
раз. А и я з ним не бара
задоволінні бул, кед зме иш
у нъго ми двойо як мла-

наумъ въ поморіе, въ пре-
дѣлкахъ забулоних и Неб-
еалиміяхъ. Да сбудется
реченное Исайемъ пророка
къмъ глаголющімъ: земля
Завулоня, и земля Неба-
лімля, путь моря объ оіль
полъ Іордана, Галілеа я-
зыкъ, людів съдяціи въ

денци сликавали; а то про-
то бо ми едно око висли-
ковал разраче...“

„А дас по чим тераз
слику? Цо думаиш? Досц
ми будзе, стодінари?“

„Думам, же будзе. А кед
же би веци коштило, то
будзе найвесцій стопейдзе-
шат“

„По добре. Двасто ді-
нари мам, та будзем мац
и зач даю калому ку-
пич, та му однесіш, док
будзем одходац. По полу-
цівкуну таї ще рушим, а
до штирох сям там; праве
теди найлеваше сликован,
агей.“

„Гайде, гайде; лем па-
три, да до попадзелку по
поязни буду найдацій до
штирох годзін: слики го-
тови, бо я ще рушам на
пол піятей.“

„Та до видасня вец!“

„Щесіліво! а тераз патри,
же бин ще не мушел на
кажду подінсан! — Рози-
шил зже ше.“

(Іваній Білагі)

тже, видзвіша сіть юзій:
и сідцішимъ въ странѣ и
съни смерті, сіть воз-
ся имъ. Отоль начать
Іисусъ проповѣдати и гла-
голати: Покайтесь, прибли-
жин ся бо царство небесное,

Того божествено швецло, цо
розвінчено тога цемпі юзет,
то Іисус Христос, Сын Божі
Того швецло шинка и розгри-
ва гравіи и нініка и будзе ло
кошта юзета. Христос сіль-
ко, цо више грэв и више шынки.
Воно в іх мечтар, цо забліснул,
а лецка то небстало. Христос,
як сілько Праіск. Више грэв
богу душу и шынки ёї и не-
све ю опущац, бо ю люби-

Хто кого любі, сіде да будзе
и нім ўедиц. Уж ми слабі ляд
дзе маке сваіх мініх, асі кот-
рима бы скели павіе юні и
інзач бы ше пасціли відім
розвлучц. Па кед придае тот
смутны час ростанку, які плак
и нарикана.

Кед сідабе інфро членене ака
так любіц, же єще на вінкі дес
своім мінім юзі, цо можеме за
Боже шерцо од котрого нашо
шерця прияли любі, боже
шерцо бесконечно баржей любі
нас, як то мы можеме любіц.
Божа любов створёла душу
и пасціла ю до раю и
дес иш якда в інчіречене любісіи,
а кед тата душа увред-
зела сваіого Створителя и
мушела буд вінчата дес раю,
теди божа любов макі приход-
зя ту ісці па тог прієт, да у
Віфлеему и Назарету и Ход-
гіфти покраїш тот претартнуты
сокі за душу членечу и да ще
заш а люкі зір, як оіц дес
своім мінім чадом.

Але до та генціц речіц у
мері ючности. А и през тогі
роки видзеши Бога сійного
док мака часц роду нашого.
Правда генціц, цо матріца Бога
сійного из слою очі, були ще-
шіліви, бо сам Христос сіверел.
Блажені очі, цо мне патра, бо
ніж сідзіц видзіш того, а не
видзіши. И людз, но слухали
Христа гутореда; Ісіда так
членек по гуторед, як тог гуторед.
Но их щесіце було краткое.
Христос же возівас на ізбо.
Цо давлем в другіма людзімі.
Ноин да пітда не осета Бога при
себе! и сто, Ісус у сілі бож-
жансікі любові установілос
едно чудо, да може в людзімі
остаі у інчече до кошца. Воні
сідзі, да будзе па ім у Еруса-
ліму, у Кідеї Галілеї и Сама-
рії, але по падам ізвесте. И так
и поробел.

У свой премудрости він-
шіл інде пішаки спосіб, як
природно заслоніці, да будзе
в інчі. То духовне падирород-
не родзеніе у Св. Евхаристії
под видама хлеба и віна.

У тым падиророднім родзенію

появіш ѹше Іисус іще баржей,
як у своім природним родзені
он Марії Діви по духу юзітим.

У природнім родзені малі
голі члівческую фурму, я Йо-
ну іде кланілі пастире, тро-
ме крельове, а зато сідал
народ и ішол да юм і
кричал му Осані. Благословен
грудні від ім'я Господе. При
умераню слухко ще зацмежо и
так више май даяку славу. Но,
у Преск. Евхаристії, памі
міній слава. Ту ще кріє у бес-
конечним іоніженю. Накосні
бездожтво давніло ще и през
столітні рутаго ѹше Іисусу. Сі-
ло ге вінгіц дес юзета в лем
зато остал до пошка и грэв в
шинік юзету и Божім душом.
И так буде да кошца пілеза.
Врачайме ѹту преселю любое-
Христу Богу дес нашу люби-
нію.

ПОПРАВКА.

У Р. Календару 1928. р. у 4.
букновій загадці (223. стр.) пі-
відня іде дна друкірски хлібі:
місто АЦ, треба да будзе АН,
а місто ЛІ треба да будзе ЛІ.
Одгадаче нац па то поздр мако
при одгадаваню той загадки.

До тераіз сітію дес кожного
руского вінкаву послали школ-
ице своїх одгадаків. Одгадакі іще
ніше мак послац до кошца фе-
брюара на марозию до Конура.
Награди буду всцей як обеца-
во, бо те івели веци добро-
творе руских школярів.

Редакция Р. Календара.

Нашо претплатніци

Обновели претплату за
Р. Новини: Дюра Кочац
х. н. 767 Дюрдев 1927 р.
100 дин. Дюра Кіш х. н.
788 Конур 1928 р. 50 дин.
Яков Дірокхазі х. н. 55
Конур 1928 р. 100 дин.
Діоніз. Дірокхазі х. н.
Конур за 1927, 1928 р.
200 дин. Яков Емеди х. н.
293 Конур за 1927 р. 100
дин. Янко Ерделі проф. Ми-
траціза за 1928 р. 100 д.

Тарговина

Жито	Дин. 302—310—
Кукурица	226—227 50
Ярец	245—250—
Раж	290—295—
Овес	242—245—
Мука 0	425—437—
Мука 2	405—515—
Мука 5	385—395—
Мука 6	360—370—
Отруби	180—185—
Пасуля	360—370—

У тым падиророднім родзенію

МАМ НА ПРЕДАЙ
твардого древа за колеса-
рох и то дубового, брестового и
ясенового за багра, шпици и за
други ствари.

ІВАН ПРИВАРА, гостионичар
Пишкоревци (Славонія).